

РІК ТОМУ В ОБЛАСНОМУ ГОСПІТАЛІ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ СТАЛО ДО ЛАДУ ВЕТЕРАНСЬКЕ МІСТЕЧКО

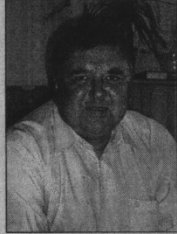

ІНТЕРВ'Ю З ГОЛОВНИМ ЛІКАРЕМ ГРИГОРІЄМ СЛИВОЮ

» 4

ГРИГОРІЙ СЛИВА: «НАШИХ ХВОРИХ ДО РОЗМОВ З ЖУРНАЛІСТАМИ МИ НЕ ГОТУЄМО ЗАЗДАЛЕГІДЬ»

Ветеранське містечко в обласному госпіталі інвалідів війни, що розкинувся в мальовничому куточку Клевана, рік тому відкривав сам Президент України Леонід Кучма. Збудоване минає як за півроку, воно одразу перейшло в розряд унікальних. Ветеранське містечко, а точніше чотири десятки чепурних котеджі на території госпіталю, будувала вся область під неситим контролем губернатора Миколи Сорочи. Минув рік, і закономірно постало питання, чи виправдали себе вкладені в будівництво невеликі гроші. Наш співрозмовник – головний лікар госпіталю Григорій Слива.

Ще у кращій обстановці: дві кімнати, кухня, цілодобово гаряча вода, ванна, холодильник, телевизор, телефон. П'ятиразове харчування. Все це – на повному державному забезпеченні. Я не раз чув від пацієнтів цієї нашої реабілітаційної зони: «Ми тут, як в раю, всім життям заслужили подібні умови і дуже добре, що вони створені».

Це не голосливі слова чи, піднесло, яких «домашні заготовки».

— Отож, невеликі кошти були витрачені надаремно?

— Як показав перший рік, ми переживали в нормальних умовах. Вдале конструктивне рішення в частині об'єкту котеджів, у кожному з них встановлений автономний котел, до якого належить під час таких відвідин говорити.

Котеджі розраховані на 100 людей. Там, в основному, хворі, що називається, на ходу, в змозі себе обслужити – користуватися електроплиткою та всім обладнанням помешкань. І вік у них, як правило, молодший. Хворі, які потребують постійної уваги та нагляду, перебувають в стаціонарі.

Неодмінний плюс котеджів – люди потрапляють по-суті в домашню обстановку. У нас непоодинокі випадки, коли посилаються сімейні пари. Живуть, ніби в своїй квартирі, а в

— Чи траплялися скептики?

— Вони є завжди. Не всіх я розумію. Приїхали знайомитися з ветеранським містечком в минулому році голови сільських рад області. Та один із них, до речі, сільський голова сусідньої сільради ходив тут і всіх запевняв – побачите, мова, що станеться через рік, позостає все це добро бур'янами і т.п. Людина ніби тільки й «живиться» власними проповідями, щоб було гірше. Я та

кожного підвезений природний газ. Всі будинки постійно зайняті, середній термін лікування складає 20 днів. Масою й проблемою – є черга. Дійсно, людям подобається домашня обстановка плюс кваліфіковане лікування.

І хто б до нас не приїздив переймати досвід, всі говорили, що це приклад для наслідування.

— А яка географія саме та

ких гостей?

— Я не кажу про недавній візит прем'єр-міністра Віктора Януковича. Наприклад, приїздили на чолі з губернатором всі голови райдержадміністрацій Тернопільської області. Були делегації з Вінниці, Києва. Багато телефонують, розпитують. А що розкажеш? Треба самому прийти, побачити.

— Чи траллялися скептики?

— Вони є завжди. Не всіх я розумію. Приїхали знайомитися з ветеранським містечком в минулому році голови сільських рад області. Та один із них, до речі, сільський голова сусідньої сільради ходив тут і всіх запевняв – побачите, мова, що станеться через рік, позостає все це добро бур'янами і т.п. Людина ніби тільки й «живиться» власними проповідями, щоб було гірше. Я та

кожного підвезений природний газ. Всі будинки постійно зайняті, середній термін лікування складає 20 днів. Масою й проблемою – є черга. Дійсно, людям подобається домашня обстановка плюс кваліфіковане лікування.

І хто б до нас не приїздив переймати досвід, всі говорили, що це приклад для наслідування.

— А яка географія саме та

ко, теж були такі, хто не вірив, що за півроку воно стане до ладу. А зараз будівництво нового відділення йде по-суті у засіданні колегі облдержадміністрації, розглядали питання стаян медичної допомоги, що треба зробити всі поліпшити його надалі. На сьогодні на харчування одного хворого виділяється по 10 гривень в розрахунок на день. Крім того, згідно розпорядження голови адміністрації з початку року всі ветерани, які лікуються у нас, централизовано у визначені графіком терміни підвозяться в райони в госпіталь, а після лікування їх так само відвозять у райони. Тобто проблема так званого добираюча до закладу на даний час вирішена.

— Яка подальша перспектива госпіталю інвалідів війни?

— Вона повністю вкладатися у рамки президентського указу підписаного у 2002 році «Про державну комплексну програму соціально-медичного забезпечення ветеранів війни на період до 2005 року». В даний час нас проходить реконструкція корпусу, у якому знаходиться туберкульозне відділення, під нове – фізіотерапевтичне. В насому буде встановлено сучасне обладнання, яке забезпечить проведення широкого спектру процедур, особливо водних. Передбачено спорудження басейну сауни, будуть ванни для підводного масажу і т.д. Вже зараз басейн розміром 15 на 5 метрів «вийшов з нуля». До 1 жовтня ми масо завершити будівництво. Щотимчасу на будові за участю першого заступника голови ОДА проходить планерка з будівельниками, проєктантами. Дехто не вірить, що нове відділення уведемо в експлуатацію 1 жовтня. Але, коли будувалось ветеранське містечко,

дмитр Федорович Шарко: — Мені вже 81 рік, я інвалід війни другої групи. Колишій партизан, воював і в Білоруських лісах, і на Рівненщині, а Польщі, Словаччині у з'єднаннях Федорова, Бегми, Переніс 8 операцій, з них 4 мені зробили у цьому госпіталі. Лікуюся в ньому кожен рік. Що можу сказати? Відчувається велика турбота, а лікарі знають свою справу. Тут дехто мене «підколює» – ви, Федорович, вічно молодий... Федір Максимович Пахнюк, житель Рокитного.

— Так, ветерани, інваліди воєн потребують особливого піклування. В переважній більшості – це люди, яким за 70 і 80 років. Взагалі по області до нас приїмає 70 тисяч цього контингенту людей. За рік у нас лікуються 5 тисяч. Я з глибокою повагою ставлюсь до всього персоналу, а він у нас 320 чоловік на 280 хворих, які одночасно лікуються. Та особливо хочу відзначити роботу нашого хірургічного відділення. Середній вік тих, кому роблять операції, 80 років. І це – десятки операцій щомісяця. Утім, ви можете самі зайти в хірургічне відділення.

— Я зайшов. Мене радо зустрів його заступник Роман Мотовилів, молодий хірург Тарас Володюк. В гарній, просторій палаті лежали ветерани, яких недавно прооперували.

— життя-то продовжується!

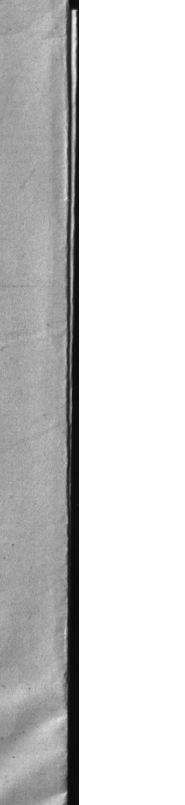
Дійсно, з великою повагою треба ставитися до медичного персоналу госпіталю, дивуватися його терпінню і професіоналізму. Поруч працюють і люди з багаторічним досвідом, і молодь, яка ще цим досвідом збагачується. Лікар Вікторія Шмалюк (на фото справа) рік очолює неврологічне відділення при тому, що працює в госпіталі 6 років. Але це вже лікар з великої лікарні. У головній медичній сестри Тетяни Полякової (на фото зліва) стаж роботи в закладі майже тридцятирічний. Пороzumіння і взаємодія – це теж складові успіху.

— життя-то продовжується!

Дійсно, з великою повагою треба ставитися до медичного персоналу госпіталю, дивуватися його терпінню і професіоналізму. Поруч працюють і люди з багаторічним досвідом, і молодь, яка ще цим досвідом збагачується. Лікар Вікторія Шмалюк (на фото справа) рік очолює неврологічне відділення при тому, що працює в госпіталі 6 років. Але це вже лікар з великої лікарні. У головній медичній сестри Тетяни Полякової (на фото зліва) стаж роботи в закладі майже тридцятирічний. Пороzumіння і взаємодія – це теж складові успіху.

Молодий лікар Вікторія Шмалюк.

Головна медична сестра Тетяна Полякова.